

DISCURS DE PRESENTACIÓ DE L'APG A LA NIT CANALLESCA 2012

Bona nit a tothom. Pocs de vosaltres ignorareu en aquests moments què és l'Associació de Periodistes del Garraf, una entitat creada en els darrers mesos a l'aixopluc de La Nit Canallesca. Hem intentat no oblidar ningú (si és el cas d'algú de vosaltres demanem disculpes) i així ha estat que a través de mails, d'un web i de diferents entrevistes a mitjans de comunicació de la comarca ens hem presentat per dir qui som, què pretenem fer i quins són els nostres objectius com a entitat. Intentaré, doncs, no fer-me repetitiu i respondre, sobretot, un dels interrogants què se'ns ha plantejat darrerament: Quin sentit té una associació de periodistes del Garraf quan fins ara, en els darrers anys, havíem fet la nostra feina amb normalitat i quan tenim un col·legi i, fins i tot, un sindicat, que ens representa a nivell nacional?

D'entrada, hem de reconèixer que la necessitat va sorgir fa un any com a organitzadors de La Nit Canallesca, quan des dels ajuntaments se'ns va remarcar que seria més fàcil col·laborar amb nosaltres si ens presentàvem com a entitat reconeguda, que no pas si ho fèiem com a grup genèric de periodistes. Així doncs, vam començar a treballar en la creació de l'associació i ràpidament ens va engrescar veure com les potencialitats de la idea anaven més enllà dels preparatius d'una trobada anual i un lliurament de premis. Les vuit persones que hem fundat el col·lectiu, com molts de vosaltres, hem exercit la nostra professió amb mancances que les empreses per a les quals treballem o hem treballat no han suplert. No parlo de la crisi econòmica, de la qual en parlaré tot seguit, sinó que em refereixo a la creixent precarització de l'ofici. En aquest sentit, per exemple, un dels atractius de l'Associació seria oferir formació als associats.

A tot això, com deia, s'hi ha afegit l'escenari actual. Fa un any, molts estàvem preocupats pel que podria passar en un futur proper amb les nostres condicions laborals, els nostres llocs de treball i, fins i tot, els

mitjans per als quals exercim. Aquest futur ja el tenim aquí i no cal entrar en detalls perquè tots plegats el coneixem prou.

En el que sí voldríem incidir és en les conseqüències d'aquest procés de desaparició de mitjans i de periodistes en actiu. D'entrada, el natural és pensar a conservar la feina i poder desenvolupar-la amb un mínim de dignitat. Per sobre d'això, però, hi ha una evidència que no hauríem de perdre de vista: en general, les empreses per a les quals treballem s'han creat o han arribat a ser com són gràcies a un cicle expansiu que difícilment es tornarà a repetir. Dit en altres paraules: el dany que es provoqui serà, en molts casos, irreparable. En el cas més extrem, mitjà que tanqui, mitjà que no tornarà a obrir.

No és la nostra intenció aigualir el sopar a ningú, però és en aquestes circumstàncies que esdevé necessari i urgent fer pinya. D'entrada, amb dos objectius: un d'ells, defensar públicament i allà on calgui la necessitat del periodisme de proximitat i, evidentment, del periodisme en general. Tots sabem que la conseqüència de no fer-ho és fomentar un model de societat deficientment informada. I això és perillós.

També és important, però, que se'ns tingui en compte, com a professionals, a l'hora de decidir com es reorganitzen els mitjans en aquests temps d'austeritat. Sense entrar en detalls, som coneixedors de les diferències de criteri que en molts casos tenim amb uns gestors més interessats a ajustar resultats comptables sense entrar a valorar si el que plantegen és o no viable. I la contrapartida, quan presentem solucions, sol ser la indiferència.

En aquest sentit, pensem que associar-nos per fer-nos escoltar és un pas més per a allunyar-nos del pitjor panorama i per a contribuir amb el nostre gra de sorra a un marc en el que, inevitablement, les coses seran força diferents.

Arribat aquest punt, hem d'aclarir que el que plantegem no és tirar endavant un sindicat ni un col·legi professional, que ja existeixen. Pels

objectius i pels serveis que esperem oferir pot semblar-ho d'entrada, però no és així. Nosaltres som una associació, oberta, i la nostra intenció és complimentar la tasca de col·lectius més grans que el nostre però que no acaben de trobar una implantació òptima al Garraf. En aquest sentit, som conscients que sols ben poca cosa farem en uns moments que exigeixen la màxima cooperació.

Fruit d'aquest esperit són, precisament, alguns dels serveis que esperem oferir en breu: l'oferta formativa a la qual feia referència al principi, una borsa de treball, assistència jurídica i un espai a Neàpolis per als associats que no tinguin redacció, entre d'altres. I com no, és clar, l'organització del sopar i els premis de La Nit Canallesca, que esperem repetir un cop cada any. Sobre tot plegat, en trobareu informació ampliada al nostre web. Només em queda per dir-vos que us animeu a associar-vos. Si algú ho té clar i es vol inscriure aquesta nit, ho pot fer a través de l'ordinador portàtil que hi ha aquí a la sala. I que sopeu de gust i, sobretot, que desconnecteu i us ho passeu bé, que ho necessitem tots. Gràcies.